

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/10**af 6. januar 2015****om krav til ansøgere om jernbaneinfrastrukturkapacitet og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 870/2014****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde ⁽¹⁾, særlig artikel 41, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 41, stk. 2, i direktiv 2012/34/EU giver infrastrukturforvaltere mulighed for at stille krav til ansøgere for at sikre, at deres legitime forventninger om fremtidige indtægter og udnyttelsen af infrastrukturen kan opfyldes.
- (2) Disse krav skal være rimelige, gennemsigtige og ikke-diskriminerende. De kan kun omfatte en finansiell garanti, som ikke må overstige et passende niveau, der står i rimeligt forhold til det forventede aktivitetsniveau, og en garanti for ansøgerens evne til at udarbejde bud på infrastrukturkapacitet i overensstemmelse med reglerne.
- (3) Finansielle garantier kan stilles i form af enten forudbetalinger eller finansielle garantier fra finansieringsinstitutter.
- (4) Rimeligheden af de krav, der er omhandlet i artikel 41, stk. 2, i direktiv 2012/34/EU, bør vurderes under hensyntagen til, at infrastrukturen for konkurrerende transportformer såsom vej- og lufttransport, søtransport og transport ad indre vandveje ofte ikke er pålagt brugerbetaling og følgelig heller ikke finansielle garantier. For at sikre fair konkurrence mellem de forskellige transportformer bør de finansielle garantier begrænses til et absolut minimum med hensyn til omfang og varighed.
- (5) De finansielle garantier er kun rimelige, hvis de er nødvendige for at sikre, at infrastrukturforvalterens legitime forventninger om fremtidige indtægter og udnyttelsen af infrastrukturen kan opfyldes. Da infrastrukturforvalterne i forbindelse med proceduren for licensudstedelse kan forlade sig på kontrol og overvågning af jernbanevirksomhedernes finansielle kapacitet i henhold til kapitel III i direktiv 2012/34/EU, særlig dette direktivs artikel 20, mindskes behovet for finansielle garantier yderligere.
- (6) Princippet om ikke-diskrimination gælder for garantierne, og derfor bør der ikke skelnes mellem de krav om finansiell garanti, der stilles til henholdsvis private og offentlige ansøgere.
- (7) Garantierne skal stå i forhold til den risiko, som ansøgeren udsætter infrastrukturforvalteren for i de forskellige faser af kapacitetstildelingsprocessen. Risikoen betragtes generelt som lav, når blot kapaciteten kan omfordeles til andre jernbanevirksomheder.
- (8) En garanti, som kræves i forbindelse med udarbejdelse af bud i overensstemmelse med reglerne, er kun rimelig, gennemsigtig og ikke-diskriminerende, hvis infrastrukturforvalteren i netredegørelsen opstiller klare og gennemsigtige regler for udarbejdelse af ansøgninger om kapacitet og stiller de nødvendige støtteværktøjer til rådighed for ansøgerne. Da evnen til at udarbejde bud på infrastrukturkapacitet i overensstemmelse med reglerne ikke kan fastslås objektivt forud for ansøgningsproceduren, kan en eventuel mangel på denne evne kun fastslås efter proceduren, når en ansøger gentagne gange har undladt at afgive sådanne bud eller at stille de fornødne oplysninger til rådighed for infrastrukturforvalteren. Ansøgeren bør bære ansvaret for denne forsømmelse, som sanktioneres ved, at ansøgeren udelukkes fra ansøgning om en specifik kanal.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 14.12.2012, s. 32.

- (9) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 870/2014 ⁽¹⁾ blev ved en fejl vedtaget i en anden version end den, udvalget havde afgivet positiv udtalelse om. Gennemførelsesforordning (EU) nr. 870/2014 bør derfor ophæves.
- (10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 62, stk. 1, i direktiv 2012/34/EU —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter de krav om finansielle garantier, som infrastrukturforvalteren kan stille for at sikre, at hans legitime forventninger om fremtidige indtægter opfyldes uden at overstige et niveau, der står i et rimeligt forhold til niveauet for ansøgerens forventede aktivitet. Kravene omfatter især de betingelser, under hvilke der kan forlanges garanti eller forudbetaling, samt omfanget og varigheden af den finansielle garanti. Derudover fastsætter forordningen nærmere bestemmelser om de kriterier, hvorefter en ansøgers evne til at udarbejde bud på infrastrukturkapacitet i overensstemmelse med reglerne vurderes.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

»finansiel garanti«: a) forudbetalinger, som skal mindske og foregribe fremtidige forpligtelser til at betale infrastrukturafgifter eller b) kontraktlige aftaler, hvor en finansiel institution som f.eks. en bank forpligter sig til at sikre, at sådanne betalinger foretages, når de forfalder.

Artikel 3

Betingelser for finansielle garantier

1. Ansøgeren kan vælge at efterkomme anmodningen om finansiel garanti enten ved forudbetaling eller ved en kontraktlig aftale som defineret i artikel 2. Hvis en ansøger yder forudbetaling af infrastrukturafgifter, må infrastrukturforvalteren ikke samtidig kræve andre finansielle garantier for de samme påtænkte aktiviteter.
2. Infrastrukturforvalteren kan forlange, at ansøgerne stiller finansielle garantier i tilfælde, hvor ansøgerens kreditvurdering tyder på, at han kan få svært ved at betale infrastrukturafgifterne regelmæssigt. Anvendes sådanne kreditvurderinger, skal infrastrukturforvalteren nævne dem i netredegørelsens afsnit om afgiftsprincipper. Infrastrukturforvalteren skal basere sit krav om en finansiel garanti på højst to år gamle vurderinger fra et kreditvurderingsbureau eller et andet professionelt vurderings- eller creditscoringsorgan.
3. Infrastrukturforvalteren må ikke stille krav om finansiel garanti:
  - a) fra den udpegede jernbanevirksomhed, hvis ansøgeren, som ikke er en jernbanevirksomhed, allerede har stillet eller betalt en finansiel garanti til dækning af fremtidige betalinger for samme forventede aktivitet
  - b) hvis infrastrukturafgiften skal betales direkte af en kompetent myndighed til infrastrukturforvalteren i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 870/2014 af 11. august 2014 om krav til ansøgere om jernbaneinfrastrukturkapacitet (EUT L 239 af 12.8.2014, s. 11).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1).

*Artikel 4***Finansielle garantiers omfang og varighed**

1. Omfanget af de finansielle garantier fra en og samme ansøger må ikke overstige de anslåede afgifter for to måneders togdrift i overensstemmelse med ansøgningen.
2. En infrastrukturforvalter må ikke kræve, at en finansiel garanti træder i kraft eller betales mere end ti dage før den første dag i den måned, hvor jernbanevirksomheden påbegynder den togdrift, for hvilken den finansielle garanti skal dække infrastrukturafgifterne. Hvis kapaciteten tildeles efter dette tidspunkt, kan infrastrukturforvalteren kræve, at den finansielle garanti stilles med kort varsel.

*Artikel 5***Evne til at udarbejde bud på infrastrukturkapacitet i overensstemmelse med reglerne**

Infrastrukturforvalteren må ikke afvise en ansøgning om en specifik kanal på grund af manglende garanti for ansøgerens evne til at udarbejde bud på infrastrukturkapacitet i overensstemmelse med reglerne, jf. artikel 41, stk. 2, i direktiv 2012/34/EU, medmindre:

- a) ansøgeren ikke har svaret på to på hinanden følgende anmodninger om at stille manglende oplysninger til rådighed eller gentagne gange har svaret på en måde, der ikke opfylder de vilkår, der i netredegørelsen, jf. artikel 27 i direktiv 2012/34/EU og bilag IV til samme direktiv, fastsættes for proceduren for ansøgning om kanaler, og
- b) infrastrukturforvalteren på tilsynsorganets anmodning og til dets tilfredshed kan dokumentere, at han har taget alle rimelige skridt for at bistå med korrekt og rettidig indsendelse af ansøgninger.

*Artikel 6***Overgangsbestemmelse**

Hvis det er nødvendigt, skal infrastrukturforvalterne bringe deres netredegørelser i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning for den første køreplansperiode efter forordningens ikrafttræden.

Artikel 7

Gennemførelsesforordning (EU) nr. 870/2014 ophæves.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 16. juni 2015, bortset fra artikel 7, som anvendes fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. januar 2015.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand